

کدهای وضعیت پاسخ HTTP (نشان می دهد که آیا یک درخواست خاص HTTP با موفقیت انجام شده است)

status code در پنج کلاس گروه بندی می شوند:

1. پاسخ های اطلاعاتی (100-199)

2. پاسخ های موفق (200-299)

3. تغییر مسیرها (300-399)

4. خطاهای مشتری (400-499)

5. خطاهای سرور (500-599)

1. پاسخ های اطلاعاتی (100-199):

100(continue) :

این پاسخ موقت نشان می دهد که همه چیز تاکنون خوب است و مشتری باید درخواست خود را ادامه دهد یا اگر درخواست قبلاً تمام شده است ، پاسخ آن را نادیده می گیرد.

101 switching protocol : (پروتکل سوئیچینگ)

این کد در پاسخ به عنوان درخواست Upgrade از طرف مشتری ارسال می شود و نشانگر پروتکل مورد نظر سرور است.

102 processing (WebDAV) : (پردازش)

این کد نشان می دهد که سرور درخواست را دریافت کرده و در حال پردازش است ، اما هنوز پاسخی در دسترس نیست.

103 Early Hints : (اشاره اولیه)

این کد وضعیت در درجه اول برای استفاده با عنوان سرصفحه در نظر گرفته شده است ، و به عامل کاربر اجازه می دهد منابع را از قبل بارگیری کند در حالی که سرور پاسخی را آماده می کند.

---

2. پاسخ های موفق (200-299) :

(OK) 200 :

درخواست موفقیت آمیز است معنای موفقیت بستگی به روش HTTP دارد:

GET: منبع دریافت شده است و در متن پیام منتقل می شود.

HEAD: عناوین موجودیت در متن پیام وجود دارد.

PUT یا POST: منبعی که نتیجه عمل را توصیف می کند در متن پیام منتقل می شود.

TRACE: متن پیام شامل پیام درخواستی است که توسط سرور دریافت شده است):

(Created) 201:

درخواست موفقیت آمیز بوده و در نتیجه منبع جدیدی ایجاد شده است. این معمولاً پاسخی است که پس از درخواستهای POST یا برخی از درخواستهای PUT ارسال می شود.

(Accepted) 202 :

این درخواست دریافت شده است اما هنوز به آن عمل نشده است. این غیر تعهدی است ، زیرا هیچ راهی در HTTP وجود ندارد که بعداً یک پاسخ ناهمزمان نشان دهد که نتیجه درخواست چیست. برای مواردی که پردازش یا سرور دیگری درخواست را انجام می دهد یا برای پردازش دسته ای در نظر گرفته شده است.

(Non-Authoritative Information) 203 :

این کد پاسخ به این معنی است که متا اطلاعات برگشتی دقیقاً همان چیزی نیست که از سرور مبدا در دسترس است ، اما از یک نسخه محلی یا شخص ثالث جمع آوری می شود. این بیشتر برای آینه ها یا پشتیبان گیری از منبع دیگر استفاده می شود. به جز آن مورد خاص ، پاسخ "200 تأیید" به این وضعیت ارجح است.

(No Content) 204 :

محتوایی برای ارسال این درخواست وجود ندارد ، اما عناوین ممکن است مفید باشند. نماینده کاربری ممکن است هدرهای ذخیره شده خود را برای این منبع با عناوین جدید به روز کند.

(Reset Content) 205 :

به عامل کاربر می گوید تا سندی را که این درخواست را ارسال کرده است بازنشانی کند.

: 206 (Partial Content)

این کد پاسخ هنگامی استفاده می شود که هدر محدوده از مشتری ارسال می شود تا فقط بخشی از منبع را درخواست کند.

: 207 (Multi-Status (WebDAV))

اطلاعات مربوط به چندین منبع را برای شرایطی که ممکن است چندین کد وضعیت مناسب باشد

: 208 (Already Reported (WebDAV))

در داخل یک عنصر پاسخ < dav: propstat > استفاده می شود تا از شمارش مکرر اعضای داخلی اتصالاتی چندگانه به همان مجموعه جلوگیری کند.

: 226 (IM Used (HTTP Delta encoding))

سرور یک درخواست GET برای منبع را برآورده کرده است ، و پاسخ نمایانگر نتیجه یک یا چند دستکاری نمونه به عنوان نمونه فعلی است.

---

3. تغییر مسیرها (399-300)

: 300 (Multiple Choice)

این درخواست بیش از یک پاسخ احتمالی دارد. نماینده کاربر یا کاربر باید یکی از آنها را انتخاب کند. (هیچ روش استاندارد برای انتخاب یکی از پاسخ ها وجود ندارد ، اما پیوندهای HTML به امکانات توصیه می شود تا کاربر بتواند آن را انتخاب کند.)

: 301 (Moved Permanently)

URL منبع درخواستی برای همیشه تغییر کرده است. URL جدید در پاسخ داده شده است.

: 302 (Found)

این کد پاسخ به این معنی است که URI منبع درخواستی به طور موقت تغییر کرده است. تغییرات بعدی در URI ممکن است در آینده ایجاد شود. بنابراین ، همین URI باید توسط مشتری در درخواست های بعدی استفاده شود.

: 303 (See Other)

سرور این پاسخ را برای هدایت مشتری به دریافت منبع درخواستی در URI دیگر با درخواست GET ارسال کرده است.

: 304 (Not Modified)

این برای اهداف ذخیره سازی استفاده می شود. این به مشتری می گوید که پاسخ اصلاح نشده است ، بنابراین مشتری می تواند به استفاده از همان نسخه ذخیره شده پاسخ ادامه دهد.

: 305 (Use Proxy)

در نسخه قبلی مشخصات HTTP تعریف شده است تا نشان دهد که یک پاسخ پراکسی باید به پاسخ درخواستی دسترسی داشته باشد. به دلیل نگرانی های امنیتی در مورد پیکربندی درون باند پروکسی منسوخ شده است.

: 306 (unused)

این کد پاسخ دیگر استفاده نمی شود. فقط رزرو شده در نسخه قبلی مشخصات HTTP / 1.1 استفاده شده است.

: 307 (Temporary Redirect)

سرور این پاسخ را می فرستد تا مشتری را راهنمایی کند تا منبع درخواستی را در URI دیگری با همان روشی که در درخواست قبلی استفاده شده دریافت کند. این همان مفهوم مشابه کد پاسخ 302 Found HTTP است ، با این تفاوت که عامل کاربر نباید روش HTTP مورد استفاده را تغییر دهد: اگر در اولین درخواست از POST استفاده شده است ، در درخواست دوم باید از POST استفاده شود.

: 308 (Permanent Redirect)

این بدان معناست که این منبع اکنون به طور دائم در URI دیگری قرار دارد که توسط سرصفحه Location: HTTP Response مشخص شده است. این مفهوم معنایی مشابه کد پاسخ 301 Moved Permanently HTTP دارد ، با این تفاوت که عامل کاربر نباید روش HTTP مورد استفاده را تغییر دهد: اگر از POST در اولین درخواست استفاده شده است ، در درخواست دوم باید از POST استفاده شود.

---

4. خطاهای مشتری (400-499)

: 400 (Bad Request)

سرور به دلیل نحو نامعتبر نمی تواند درخواست را درک کند.

: 401 (Unauthorized)

اگرچه استاندارد HTTP "غیرمجاز" را مشخص می کند ، از نظر معنایی این پاسخ به معنای "تأیید نشده" است. یعنی مشتری باید خود را احراز هویت کند تا پاسخ درخواستی را دریافت کند.

: 402 (Payment Required)

این کد پاسخ برای استفاده های بعدی رزرو شده است. هدف اولیه برای ایجاد این کد استفاده از آن برای سیستم های پرداخت دیجیتال بود ، اما این کد وضعیت به ندرت استفاده می شود و هیچ قرارداد استاندارد وجود ندارد.

: 403 (Forbidden)

مشتری حق دسترسی به محتوا را ندارد. یعنی غیر مجاز است ، بنابراین سرور از دادن منبع درخواستی خودداری می کند. برخلاف 401 ، هویت مشتری برای سرور شناخته شده است.

: 404 (Not Found)

سرور نمی تواند منبع درخواستی را پیدا کند. در مرورگر ، این بدان معناست که URL شناسایی نمی شود. در یک API ، این همچنین می تواند به این معنی باشد که نقطه پایانی معتبر است اما منبع خود وجود ندارد. سرورها همچنین ممکن است به جای 403 این پاسخ را ارسال کنند تا وجود منبعی را از مشتری غیر مجاز پنهان کنند. این کد پاسخ به دلیل تکرار مکرر در وب ، شاید مشهورترین کد باشد.

: 405 (Method Not Allowed)

روش درخواست توسط سرور شناخته شده است اما غیرفعال شده است و قابل استفاده نیست. به عنوان مثال ، یک API ممکن است حذف یک منبع را ممنوع کند. دو روش اجباری ، GET و HEAD ، هرگز نباید غیرفعال شوند و نباید این کد خطا را برگردانند.

: 406 (Not Acceptable)

این پاسخ زمانی ارسال می شود که وب سرور ، پس از انجام مذاکره درمورد محتوای مبتنی بر سرور ، هیچ محتوایی را پیدا نکند که با معیارهای ارائه شده توسط نماینده کاربر مطابقت داشته باشد.

: 407 (Proxy Authentication Required)

این مورد مشابه 401 است اما احراز هویت برای انجام توسط پروکسی لازم است.

: 408 (Request Timeout)

این پاسخ از طریق برخی از سرورها از طریق اتصال بیکار ارسال می شود ، حتی بدون درخواست قبلی توسط مشتری. این بدان معناست که سرور می خواهد این اتصال استفاده نشده را خاموش کند. این پاسخ بسیار بیشتر مورد استفاده قرار می گیرد زیرا برخی مرورگرها مانند Chrome ، Firefox 27+ یا IE9 از مکانیزم های اتصال پیش از HTTP برای سرعت بخشیدن به موج سواری استفاده می کنند. همچنین توجه داشته باشید که برخی از سرورها بدون ارسال این پیام فقط اتصال را قطع می کنند.

: 409 (Conflict)

این پاسخ هنگامی ارسال می شود که درخواستی با وضعیت فعلی سرور مغایرت داشته باشد.

: 410 (Gone)

این پاسخ هنگامی ارسال می شود که محتوای درخواستی به طور دائم از سرور حذف شده باشد ، بدون آدرس هدایت. انتظار می رود مشتری ها حافظه پنهان و پیوندهای خود را به منبع حذف کنند. مشخصات HTTP قصد دارد این کد وضعیت برای "خدمات تبلیغاتی با محدودیت زمان" استفاده شود. API ها مجبور نیستند که منابعی را که با این کد وضعیت حذف شده اند نشان دهند.

: 411 (Length Required)

سرور درخواست را رد کرد زیرا قسمت سربرگ Content-طول تعریف نشده است و سرور به آن نیاز دارد.

: 412 (Precondition Failed)

مشتری پیش فرض هایی را در عناوین خود مشخص کرده است که سرور آنها را برآورده نمی کند.

: 413 (Payload Too Large)

نهاد درخواست بزرگتر از حد تعریف شده توسط سرور است. سرور ممکن است اتصال را ببندد یا یک قسمت هدر Retry-After را بازگرداند.

: 414 (URI Too Long)

URI درخواستی مشتری بیشتر از آن است که سرور بخواهد آن را تفسیر کند.

: 415 (Unsupported Media Type)

قالب رسانه ای داده های درخواستی توسط سرور پشتیبانی نمی شود ، بنابراین سرور درخواست را رد می کند.

: 416 (Range Not Satisfiable)

محدوده مشخص شده توسط قسمت سربرگ Range در درخواست برآورده نمی شود. ممکن است محدوده خارج از اندازه داده های URI هدف باشد.

: 417 (Expectation Failed)

این کد پاسخ بدین معناست که انتظارات نشان داده شده توسط قسمت عنوان درخواست انتظار توسط سرور برآورده نمی شود.

: 418 (I'm a teapot)

سرور از تلاش برای دم کشیدن قهوه با یک قوری خودداری می کند.

: 421 (Misdirected Request)

این درخواست به سروری ارسال شده است که قادر به پاسخ دادن نیست. این را می توان توسط سروری ارسال کرد که برای تولید پاسخ برای ترکیب طرح و اختیارات که در URI درخواست گنجانده شده ، پیکربندی نشده است.

: 422 (Unprocessable Entity (WebDAV))

این درخواست به خوبی شکل گرفته است اما به دلیل اشتباهات معنایی امکان پیگیری وجود ندارد.

: 423 (Locked (WebDAV))

منابعی که به آن دسترسی پیدا می شود قفل شده است.

: 424 (Failed Dependency (WebDAV))

این درخواست به دلیل عدم موفقیت در یک درخواست قبلی انجام نشد.

: 425 (Too Early)

نشان می دهد که سرور تمایلی به پردازش درخواستی که ممکن است دوباره پخش شود ، ندارد.

: 426 (Upgrade Required)

سرور از انجام درخواست با استفاده از پروتکل فعلی خودداری می کند اما ممکن است مایل باشد پس از ارتقا the مشتری به پروتکل دیگری ، این کار را انجام دهد. سرور برای نشان دادن پروتکل (های) مورد نیاز ، یک هدر Upgrade را در پاسخ 426 ارسال می کند.

: 428 (Precondition Required)

سرور مبدا به شرطی شدن درخواست احتیاج دارد. این پاسخ برای جلوگیری از بروز مشکل "به روزرسانی از دست رفته" است ، در صورتی که مشتری وضعیت یک منبع را دریافت می کند ، آن را اصلاح کرده و دوباره به سرور می برد ، در حالی که شخص ثالث وضعیت سرور را تغییر داده و منجر به درگیری می شود.

: 429 (Too Many Requests)

کاربر درخواستهای زیادی را در یک زمان مشخص ارسال کرده است ("محدود کردن نرخ").

: 431 (Request Header Fields Too Large)

سرور تمایلی به پردازش درخواست ندارد زیرا قسمت‌های هدر آن بسیار بزرگ است. درخواست می تواند پس از کاهش اندازه قسمت‌های عنوان درخواست ، دوباره ارسال شود.

: 451 (Unavailable For Legal Reasons)

نماینده کاربر منبعی را درخواست کرد که به طور قانونی قابل ارائه نیست ، مانند صفحه وب سانسور شده توسط دولت.

---

5. خطاهای سرور (500–599)

: 500 (Internal Server Error)

سرور با وضعیتی روبرو شده است که نمی داند چگونه از پس آن برآید.

: 501 (Not Implemented)

روش درخواست توسط سرور پشتیبانی نمی شود و نمی توان از آن استفاده کرد. تنها روشهایی که سرورها باید از آنها پشتیبانی کنند (و بنابراین نباید این کد را برگردانند) GET و HEAD هستند.

: 502 (Bad Gateway)

این پاسخ خطا به این معنی است که سرور در حالی که به عنوان دروازه ای برای دریافت پاسخ مورد نیاز برای رسیدگی به درخواست کار می کرد ، پاسخ نامعتبری دریافت کرد.

: 503 (Service Unavailable)

سرور برای رسیدگی به درخواست آماده نیست. دلایل عمده سروری است که برای تعمیر و نگهداری خراب است یا بیش از حد بارگیری می کند. توجه داشته باشید که همراه با این پاسخ ، یک صفحه کاربر پسند که مشکل را توضیح می دهد ، باید ارسال شود. از این پاسخ ها باید برای شرایط موقت استفاده شود و سرصفحه `Retry-After: HTTP` باید در صورت امکان حاوی زمان تخمینی قبل از بازیابی سرویس باشد. مدیر وب سایت همچنین باید درمورد عناوین مربوط به حافظه پنهانی که همراه با این پاسخ ارسال می شود ، مراقبت کند ، زیرا این پاسخ های شرایط موقتی معمولاً نباید پنهان شوند.

: 504 (Gateway Timeout)

این پاسخ خطا زمانی داده می شود که سرور به عنوان دروازه ای عمل می کند و نمی تواند به موقع پاسخی دریافت کند.

: 505 (HTTP Version Not Supported)

نسخه HTTP مورد استفاده در درخواست توسط سرور پشتیبانی نمی شود.

: 506 (Variant Also Negotiates)

سرور دارای یک خطای پیکربندی داخلی است: منبع متغیر انتخاب شده به گونه ای پیکربندی شده است که خود درگیر مذاکره با محتوای شفاف باشد و بنابراین یک نقطه پایان مناسب در روند مذاکره نیست.

:507 (Insufficient Storage (WebDAV))

این روش بر روی منبع قابل اجرا نیست زیرا سرور قادر به ذخیره نمایندگی لازم برای تکمیل موفقیت آمیز درخواست نیست.

: 508 (Loop Detected (WebDAV))

سرور هنگام پردازش درخواست یک حلقه بی نهایت را شناسایی کرد.

: 510 (Not Extended)

برای انجام سرور ، پسوندهای بیشتری برای درخواست مورد نیاز است.

: 511 (Network Authentication Required)

کد وضعیت 511 نشان می دهد که مشتری برای دستیابی به شبکه نیاز به احراز هویت دارد.